

Μόνος μου παρα λαλώ
και για τούτα και για τ'άλλα,
ἔρρει σήμερα τὰ κάλα
κι ἄπεσούα τὸ μραλό.

Κι ἐνθ' τώρα, καθὼς εἶπον, ἀπορρομέασι τὴν χιρῆ,
Περικλέτο μπακαλιάρω,
μᾶς φωνά ζουν μέσα κι ἔξω: τὴν κακή σας τὴν ψυχρή,
τὸν κακὸ ψυχρὸ σας φλάρο.

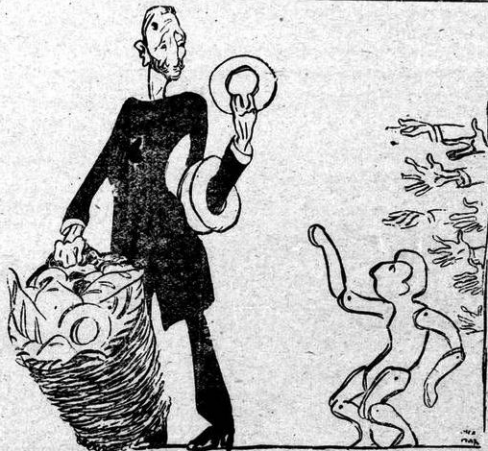
Βγαίνω κάμποτε ἴσοτος δρόμους
μὲ ντορβᾶ νὰ διακονέψω
τῆς ἡμέρας τὸ φαγι.

* Ὅμως σὲ πολέμῳ τρόμους
δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸ χωνέψω
πως θὰ κάνωμ' ἐκλογή.

Τὴ φιλάτῃ Βουλγαρία νέα νικητήρια
κι ἀπὸ μέρους τῶν Ἑλλήνων τρεῖς εὐχαριστήρια,
ποὺ γιὰ φιλικὸ μονάχα και μεγάλο τῶν χατήρι
μὲ Μαγάρους και μὲ Πρώσους μῆτρε μὲς ἴστο Μονα. [στὴρι

Μὲλλμεροὶ γι' αὐτὴν ἄς ποῦμε
και ἴσοτος τοίχους ἄς κτυποῦμε
τὴν ξερετὴν κοῦτρα μας.

Τὰ δεῦ χέρια μου προβάλλω,
τὴνα φασκελόνει τ' ἄλλω,
και τὰ δεῦ τὰ μοῦτρα μας.

Ὁ τῶν Ἐσωτερικῶν μ' ἔνα πλῆθος νησιτικῶν.

(Ἐνθ' πολλοὶ φωνάζουν πὸς πᾶμε κατὰ κράτος
ὁ Γούναρης τῆ; Πάτρας φθάνει ψωμιὰ γεμάτος.)

Γ.— Βαρδάτε νὰ περάσω,
ψωμιὰ θὰ σὲς μοιράσω.
Ἐλάτε, πεινασμένοι,
τὴν γρίνια σας ν' ἀφήσετε,
κι ἔλοι σας χορτασμένοι
νὰ πᾶτε νὰ ψηφίσετε.

Βαρδάτε νὰ περάσω,
ψωμι θὰ σὲς μοιράσω.

Ἄπο σιτᾶρι νέα ἴστο κράτος ἐσοδειά,
και σήμερα δὲν πρέπει κανέναν ν' ἀπορηθῆ
και φούρναρης ἂν γίνω πρὸς χάριν σας, παιδιὰ,
και κουλουριτζῆς νὰ δίνω κουλουρία και τυρί.

Εἰ, ἔλοις τῶρα δίνω
φρέσκο ψωμι και φένο,
ριχθῆτε στὰ κοφίνα
νὰ λειψῆ κάθε γρίνια.

Κι ἔποιος τοῦς Ἐθνικέφρονας τοῦ Γούναρη ψηφίσει
αὐτοῦς ἴστον ψάθα νησιτικὸς ποτὲ δὲν θὰ φοφήσει.

Φασ.— Νὰ ζήσης, Δημητράκη... ἴμοροστὰ μας τῶρα
παρηγοριὰ τοῦ κόσμου, [στάσου,
κι ἔμένα, μπάριμπα, δὲς μου,
ἂν θέλῃς νὰ ψηφίσω τοῦς Ἐθνικέφρονάς σου.

Γούν.— Σ' ἄρεσι ψίχα, κόρα;
τί θέλεις, μὲν ἀμί;
ὲ κάθε ψήφος τῶρα
και μὲ μπουκιὰ ψωμί.

(Εἶπε, και κλάσας ἄρτον ἐχόρταος μ' αὐτὸν
πέντε σωματῆς χιλιάδες βρώτων ἐπαίτων.)